

Sfântă naivitate

Dacă nu toți, oricum cei mai mulți dintre noi am crezut că maziștii „dinastiei” ceaușeștilor va aduce automat, pe lângă libertate și democrație, bunăstare. Ne săturasem să răbdăm frig și foame, să citim la luminare, pentru orice trebuință să stăm la interminabile cozi la capătul căroră, cel mai adesea, nu găseai nimic pentru că... se terminase. Am crezut — sfântă naivitate — că scăpând de dictatură, vom scăpa și de mizerie. Realitatea ne-a servit, însă, cu promptitudine dușul rece menit a ne readuce cu picioarele pe pământ. Frigul parcă s-a întetit, cozile n-au dispărut, magazinele sînt tot goale, cît despre prețuri, ce să mai vorbim. Dar sintem liberi!

Liberi să ne lăsăm bărbii și mustăți (că și astea erau interzise), liberi să mîzgălim pereții cu lozinci sau injurături, liberi să facem gre-

ve cînd ne cășunează, liberi să ne constituim în partide care, după o lună, se divizează în aripi și își mîncă președinții, liberi să nu muncim de luni pînă vineri și să stăm pe cuptor de vineri pînă luni (noi n-avem nici de unele, dar

EDITORIALUL ZILEI

ne fîlim cu săptămîna de lucru egală cu a celor din țările superdezvoltate). Liberi să ne omorîm între noi, pentru că unii sintem bruneți, iar alții blonzi, liberi să emigrăm în Australia sau Africa de Sud ș.a.m.d. Parlamentarii, între două „luări de poziție” și trei „amendamente”, bat coclaurile mapamondului, pe banii alegătorilor, ca să învețe... democrația (pînă se vor dumiri ce înseamnă aceasta le expiră mandatul

și le vor lua locul alții tot așa), guvernul se zbate ca peștele pe uscat, sufocat de puzderia de probleme cu care este confruntat — unele insurmontabile la această oră —, iar noi, cei mulți, nu mai știm pe ce lume trăim.

Oameni buni, dacă nu ne punem puțină ordine în gîndire și judecată, dacă nu punem osul la muncă, dacă nu ne înhîmăm cu toții la această căruță împotmolită care este existența noastră ne paște dezastrul. Mu sintem pesimiști, sintem îngrijorați! Și nu atît pentru noi, cei care ne-am călît în privațiunile de tot felul, cît pentru copiii noștri, cei care s-au născut și se vor mai naște. Pentru ei măcar ar trebui să trudem, încercînd să le oferim o viață omenească.

Șansa noastră unică de a spera la bunăstare este să lăsăm într-un plan secundar patimile politice, acordînd maximă atenție economicului, socialului, culturalului.

TRIBUNA

Evenimentele din 13-15 iunie — noi dezvoltări (v)

Ciți mineri au venit la București?

Potrivit versiunii majorității, numărul minerilor veniți în București cu începere din seara zilei de 13 iunie a fost: Șofina — 100, Filipeștii de Pădure — 200, Rovinari — 100, Valea Jiului, cu imbarcarea la Petroșani — 6000, Comănești — 2000, Motru — 1500, Cîmpulung Muscel cca 400 și Cavnic cca 100. Aceștia li se adaugă 5820 de cetățeni aparținînd celor mai diverse categorii sociale, în afară de mineri (Ploiești — 60x7 autobuze — 420, Brașov — 5 vagoane x 100 — 500, Buzău — 6 vagoane x 100 — 600, Galați — 10 vagoane x 100 — 1000, Slatina și Pitești 10 vagoane x 100 — 1000, Deva — 10 vagoane x 100 — 1000 și Alba Iulia — 12 vagoane x 100 — 1200).

În evaluarea numerică a celor care s-au deplasat pe căile ferate, fie mineri, fie

alte categorii profesionale, s-a luat în calcul o încărcătură maximă de 100 persoane per vagon de clasa a II-a. Evaluarea de 6000 a minerilor din Valea Jiului a fost făcută de conducerea Combinatului minier Petroșani.

Documentul relatează pe larg, cu numeroase amănunțe, cum s-au deplasat minierii la București. Din totalul cheltuielilor de transport, în sumă de 1345141 lei, au fost plătiți, mai rezultă din document, 1204437 lei de către întreprinderile miniere Petrila, Livezeni, Vulcan, Aninoasa, Cîmpul lui Neag, Dîlga, Uricani, Paroșeni, Bărbănteni etc. — pentru minierii din Valea Jiului, Consiliile Provizorii de Uniune Națională ale județelor Hunedoara, Brașov, Alba, de Întreprinderea de Geamuri Buzău și I.S.P.S. Buzău și de F.S.N. Olț pentru trenul ca-

(continuare în pag. a III-a)

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul GVII.

nr. 305

Miercuri,

6 februarie

1991

4 pagini

2 lei

Marginalii la Raportul Prefecturii județului Sibiu prezentat Guvernului

Argumente pentru un optimism ponderat (II)

■ În legătură cu problema apei în Sibiu — Capacitatea sursei de la Gura Rîului, de 1600 l/sec., cumulat cu asigurarea necesarului de apă de către industrie din surse proprii, este suficientă. Dar, seceta din ultimii ani pune probleme tot mai acute. Prefectura acționează pe două fronturi: forări pe malul Cîbinului și injectarea apei pe conducte — ca soluție imediată — executarea unei conducte de aducțiune din zona Sadu. Contractul cu constructorul este în curs de execuție; există oferte de la mai mulți constructori, cu începerea grabnică a lucrărilor. Este posibilă, în perspectivă, executarea unor acumulări în zona montană, pentru ca apa de pe versanți să nu se piardă. Apoi, îmbunătățirea acumulărilor din Zona Șteaza, cu cel puțin 60—70 l/sec.,

prin lucrări de dirijare a apei din amonte.

■ În legătură cu formarea Societăților Comerciale în Transporturi — Prefectura și președinții consiliilor de administrație ale respectivelor societăți au convenit să nu mai fie suspendat nici un traseu de călători, indiferent de motive. Se acționează pentru suplimentarea mijloacelor de transport și îmbunătățirea drumurilor. De la Guvern s-a obținut promisiunea ca Sibiu să primească, în acest an, 35 de troleibuze, parte din ele pentru Mediaș. Menționăm că, de aproape doi ani, la Sibiu și Mediaș au fost finalizate lucrările la 34 km linii duble de troleibuze, dar care sînt nefuncționale datorită lipsei mijloacelor de transport. Se speră în ono-

(continuare în pag. a III-a)
A consemnat Lucian JIMAN

Obsesia apei

Criza de apă este o realitate cumplită care amenință Sibiu. Zeci de cunoscuți ne întrebă: ...chiar vom rămîne fără apă? Perspectiva este reală și sumbră. Pentru un oraș cu peste 200 000 locuitori ar fi o adevărată catastrofă. Ziarul nostru a atras de mult atenția asupra acestui pericol. Avertismentul a fost, însă, ignorat. Acum, însă, situația a devenit dramatică. Medicii atrag și ei atenția asupra pericolului apariției unor epidemii. Probabil este și motivul pentru care dl. Petru Trif, primarul municipiului, ne-a invitat să participăm la o întîlnire cu principalii consumatori și cu cei care gospodăresc apa. Tema: „Cum putem avea apă în continuare, produce pîine, lapte etc?” Din păcate, am asistat la o discuție identică cu altele care au avut loc pe această temă. Adică, s-a bătut... apa-n piua.

Fiecare a spus ce a făcut, cum a redus, recirculat etc. Respectînd adevărul, trebuie să spunem că de făcut s-a făcut cîte ceva. Puțin, foarte puțin față de ce ar fi trebuit făcut. Acțiunea nu a fost coordonată unitar. Tocmai de aceea ni s-a părut binevenită propunerea ing. Ștefan Șoiman, directorul „Independenței” de a se institui la nivelul Primăriei și Prefecturii un comandament sau un serviciu care să se ocupe și să rezolve, într-o viziune de ansamblu, problemele apei și căldurii pe întreg municipiul și județul. În rest — așa cum arătam — aceleași și aceleași vorbe. Firesc, nu contestăm acțiunile și încercările întreprinse pînă acum. Realitatea este însă dură. În barajul de la Gura Rîului intră 450 l/sec. și ies 700 l/s. În aceste condiții volumul scade vertiginos. Discuția în sine mi-a lăsat un gust amar. Am avut impresia că mulți dintre cei prezenți nu realizează dimensiunea reală a riscului de a rămîne fără apă.

(continuare în pag. a III-a)

Dumitru MANIȚIU

COMUNICAT

Foarte recent, Consiliul de administrație al Televiziunii Române a luat hotărîrea ca, într-un cadru general de reducere a programului emisiunilor TV, să reducă ca durată emisiunile săptămînale în limbile maghiară și germană transmise pe canalul 1 al Televiziunii, urmînd ca aproximativ 50 la sută din durata programelor acestora să fie transmisă pe canalul 2.

Uniunea Națională VATRA ROMĂNEASCĂ protestează ferm împotriva reducerii spațiului pe canalul 1 pentru emisiunea în limba germană. În Ardeal nu se poate viziona canalul 2 și, ca urmare, întreaga populație germană din Ardeal ar urma să fie privată de ca 50 la sută din emisiunea TV în limba maternă. De asemenea, considerăm că s-ar face o nedreaptă apro-

piere între emisiunea în limba maghiară, cu accentele ei șovine și agresive, și cea în limba germană, emisiune culturală, socială și de informare. Nu credem ca o atare măsură e de natură a stabili pe germani, dintotdeauna factor de muncă, seriozitate și echilibru în Transilvania, nici a-i determina pe unii din cei plecați să revină. Ne vom pronunța în acest sens și la apropiata Conferință Națională a Uniunii (Pg. Mureș, 8—10 febr.). Această poziție o adoptă și Filiala Sibiu.

Vă rugăm să faceți poziția Uniunii Naționale VATRA ROMĂNEASCĂ publică, în numele Comitetului Director al Uniunii VATRA ROMĂNEASCĂ
Mihai RACOVITAN,
membru al Comitetului Director

Excedați de slăbiciunile de tot felul ale politicianismului românesc interbelic, componenții strălucitei pleiade de intelectuali — Mircea Eliade, Emil Cioran, Nae Ionescu, Petru Gomarnescu, Eugen Ionescu, Onisifor Ghibu — au scris nu arareori, pagini de o vitriolantă atitudine și evaluare (Emil Cioran „Iubesc România cu o ură grea”; Onisifor Ghibu „Anul 1940 înseamnă în evoluția neamului românesc o catastrofă uriașă. România mare a fost mare ca hotare, ca debit verbal și oratorie — dar a fost găunoasă ca credință, ca suflet, ca spirit

Tăria credinței

de sacrificiu... n-a avut o biserică vie și n-a avut o școală sănătoasă”). Cred că sălișteanul, căruia-i aparține cel de al doilea citat, exagera puțin în tăioasa-i aserțiune. Dar e sigur că el nu putea să se împace cu ideea că biserică vie, credința tare și spiritul de sacrificiu care au caracterizat obștea sălișteană, peste veacuri de lupte cu cei ce le rivneau avutul și sălașurile, nu s-au manifestat la cea mai mare amplitudine în tot cuprin-

sul rotundului românesc și în toate împrejurările istorice.

Faptul că organizarea bisericească în Săliște (protopopiatul Săliște — Mărginime datează din 1616), că Biserica din Grui cu hramul Sf. Ioan Botezătorul (în imagine) rămîne și azi, peste decenii, un loc al unor popasuri de suflet cu neștirbită tărie a credinței strămoșești a localnicilor și a unor mari personalități ale ortodoxiei sînt doar două secvențe dintr-o istorie de o bogăție a spiritualității românești oricînd exemplară.

Victor. DOMȘA Foto: Fred NUSS

Cine e împotriva unui Muzeu al literaturii transilvănene la Sibiu?

Să rămână doar o biată și nevinovată iluzie realizarea unui Muzeu al literaturii transilvănene la Sibiu?

În urmă cu 20 de ani, câțiva entuziaști au încercat să dea contur acestei nobile idei, dar osteneala lor de atunci n-a putut depăși stadiul de „propunere bună și interesantă”. În vreme ce la noi ideea se consuma între dezinteres oficial și deznădejdea inițiatorilor, dincolo de arcul carpatic se citoreau adevărate temple spirituale. Să amintim aici Muzeul Literaturii Române — București, Casa Pogor — Iași, Muzeul Scriitorilor Tîrgovișteni și Muzeul Tiparului din Tîrgoviște, Galeria oamenilor de seamă din Fălticeni, Casa Sadoveanu etc.

Desigur, nu căutam acum capete de acuzare pentru lipsa de receptivitate a Sibiului la ideea enunțată, tot așa cum nu scormim în arhive numele acelora care au pierdut definitiv pentru Sibiu oferte de aur, sub formă de donații (biblioteca lui Onisifor Ghibu, o casă memorială Achim Stoia și altele) de-acum risipite în cele patru zări ale țării. Mustrarea postumă pe cine să mai doară?

Și totuși, când ideea se credea înmormântată definitiv, s-a reaprins din nou. A reînscut din propria cenușă a combustiei unor oameni care continuă să creadă în valoarea nepieritoare și regeneratoare a spiritului. Ei, într-o ultimă tentativă de rededeptare a ideii, au invitat la sediul Bibliotecii „Astra” mai mulți oameni nu ca să redeschidă un proces de intenție insensibilității locale la actul cultural, ci să găsească dimpreună modalități concrete de ctitorire a acestui muzeu ce ne-ar onora în ochii prezentului, ne-ar înălța în amintirea înaintașilor și ne-ar binecuvînta în recunoștința celor ce vin.

De ce un muzeu al literaturii transilvănene și de ce la Sibiu?

Pentru că acest colț de pământ a fost binecuvîntat de Dumnezeu; este un pământ sacru prin nașterea, viețuirea ori trecerea meteorică pe aici a unor personalități de seamă

ale culturii transilvănene și naționale, fiind astfel relief și densitate spirituală zonei, ea însăși devenind un nucleu iradianț de cultură. Sînt doar câteva atribute prin care zona și-a dobîndit o puternică personalitate și distincție atît în plan național, cît și un record la circuitul de valori europene.

O listă desigur exemplificativă, fără a avea pretenții exhaustive, ne invită să reținem câteva nume și locuri, ca și câteva priorități: Ion Codru Drăgușanu, Coșbuc, A. Mureșanu, Gh. Barițiu, Victor Eftimiu, Octavian Tăslăuanu, Zaharia Boiu, D. Ciurezu, Radu Stanca, Paul Constant — Sibiu, Octavian Goga, Ilarie Mitrea, Emil Cioran — Rășinari, Samuil Micu, Inochentie Micu, Ioan Molnar Piuaru — Sadu, Aurel Decei — Gura Riului, Florian Aron — Gura Riului, August Treboniu Laurian — Fofeldea, Peter Neagoe — Aciliu, Ilarie Chendi — Dîrlos, Aron Cotruș — Hașag, Dionisie Romano, Onisifor Ghibu, — Săliște, Andrei Oțetea — Sibiel, Septimiu Albini — Șpring, Theodor Aaron — Țichindeal, Ion Bărar — Alămor; la Sibiu s-a tipărit prima carte în limba română, aici apare primul calendar românesc, prima enciclopedie românească și alte numeroase publicații de prestigiu național. Un tezaur de nume de o valoare extraordinară. Mărturie despre acestea depun edițiile princeps, edițiile antume și postume, fotografiile, publicații, manuscrise, obiecte personale. Peste 90 la sută din acest tezaur se află în fondul nevalorificat al Bibliotecii „Astra”. Material inedit se mai află în casele sibiienilor. Să așteptăm să se piardă și acesta? O pierdere de felul acesta ar afecta nu numai memoria spirituală a unui loc, ci însăși imaginea ființei noastre.

Desigur, poticneala principală stă în asigurarea unui spațiu. Și totuși, continuăm să sperăm și să credem că un spațiu care să ne legitimizeze spiritual în ochii noștri, ai țării și ai străinilor se poate găsi. Prefectura e de altă părere?

Vom reveni.

Ion Onuc NEMES

Fluviu năvalnic, speranța...

Pe aripile nevăzute ale prieteniei și ale amintirilor rulate neconștient și mărturisit „pe ecranul sufletului” (pg. 35) biblioteca sibiiană cu siglă de renume național și nu numai — ASTRA, a intrat în posesia unei cărți la care toți cei care l-am cunoscut pe autor ne așteptam. Este vorba de TITU POPESCU. „Un an cit o speranță. Romanul unui azilant”, Cartetele Observator, München 1989. Am scris „ne așteptam” ceea ce înșiși pretinde explicarea conotațiilor posibile, pentru „dezmembrarea...” pluralului. În ce mă privește, cunoscînd preocupările intelectualului

și expertului de savantă fi-nețe estetică și

profundă propensiune întru luminarea valorilor culturale autentice și perene din doctrinele estetice românești, curiozitatea mi-a fost stîrnită pe calea întrebării — tot de sorginte estetică, pentru că, în opinia mea, doar intenția — pasul autoexilului (disimulat sau manifest) și credința religioasă țin de cele mai intime resorturi, ce nu suportă nici o întrebare. Aceasta pentru că nici un răs-puns nu poate fi deplin credibil; la aceste puncte orice om trebuie, eventual, „crezut pe cuvînt”. Întrebarea era dacă va reuși criticul și estetul să minuiască cu aceeași dexteritate instrumentarul evocării românești (Romanul unui azilant) precît a făcut-o cu cel sec, științific, critic din cele opt cărți anterioare, de exegeză critică. Căci cele două instrumentare sînt complet diferite, în cazul de față imaginea literară trebuind să prevaleze asupra exactității diagnosticului estetic — literar — axiologic. Cu alte cuvinte, intră masiv în joc plasticitatea expresiei literare, în care și ambiguitatea — exclu-

să dincolo — își poate revendica teritoriul... Vin apoi, la rînd, capacitatea „construirii lumilor” și personajelor sau adîncirea sondajului interior, dacă-i vorba de o anume canava a lirismului...

Mărturisesc din capul locului că răspunsul lui Titu Popescu îmi este satisfăcător în grad maxim și sincer, revelator; o surpriză plăcută, una despre care chiar și cei care, din varii motive, au vestejit gestul au teme-iuri să recunoască, dacă e pe sinceritate, că „Un an cit o speranță” este și prețul și expresia literară a mintuirii definitive. Un

Cartea

optimist min-tuit, ca să notez aici, în pa-

rafrază, un fel de... paradox repetitiv — tautologic. Sinceritatea adamică, autoscopia fără reținere, un roman în roman — de dragoste — cu pagini amintind de „Cartea nunții” a lui Călinescu, atotputernicia speranței, capacitatea de a ridica la altitudinea sintezei de crez existențial, exprimat adesea aforistic, citatele din mari autori ce pigmentează și luminează o experiență umană de o convingătoare adîncime și o putere reflexivă pe măsură, intenția umanistă declarată (în „cuvînt înainte”: „...sper să fie folositoare și pentru alții...”) și integral satisfăcută — iată reperatele care fac din această carte „născută din speranță și din suferință” expresia cea mai adînc omenească a aplecării și a zăbavei de pînă acum, ale autorului, în ogorul introspecției umane și al creației literare, drept care nu mă pot abține să nu închei; felicitări prietene! Anul acela, greu ca un nor de zăpadă, n-a trecut zadarnic...

Victor DOMȘA

Semnal Una spunem, alta facem?

Am publicat în câteva numere ale ziarului nostru apelul întreprinderii de Industrializarea Laptelui Sibiu, adresat consumatorilor cărora li se solicită predarea sticlelor de lapte 1/1, de sana 1/2 și 1/4 și a borcanelor de iaurt, la unitățile specializate ale comerțului.

Întrebarea pe care ne-o pun unii cititori (pățiți) este următoarea: există sau nu există între apelant (I.L.L.) și virtualii primitori (unitățile specializate) o înțelegere în sensul celor de mai sus?

O cititoare, d-na prof. N., ne pune respectiva întrebare

după ce a colindat, vreme de două ore orașul (Floașu, Kwanka, Școala de înot) fără a reuși să-și îndeplinească această să-i zicem obligație civică. „Nu avem Sana (lapte, iaurt) deci nu le primim!”... iată răspunsul.

Cum rămîne cu respectul pentru cetățean și pentru nevoile aprovizionării populației, domnilor și doamnelor diriguitori ai comerțului? Așteptăm o lămurire și, bineînțeles, o corectă evaluare a răspunderii față de cei datorită cărora există și ca lucrători în comerț.

Val. DORNEA

Medieșenii și problemele lor

NECAZURI ÎN CARTIERUL VITROMETAN

Cartierul Vitrometan se află în atenția primăriei. Problema de bază rămîne aici asigurarea energiei termice necesare blocurilor de locuințe. Centrala termică existentă funcționează doar cu două cazane din șase, din cauza lipsei de țevă pentru executarea cazanelor.

O altă problemă o constituie canalizarea. Există în jur de 10 blocuri cu subsolul inundat. Necazul datează de cca 10 ani, adică de la... construirea acestor

blocuri! Pericolul de infestare datează cam tot de atunci.

EXTINDEREA TROLEELOR

În municipiul Mediaș circulă în prezent 6 troleibuze. Alte 20 de bucăți sînt contractate cu producătorul, avînd termen de livrare 1991.

Și o altă veste bună: de curînd a sosit și cablul necesar amenajării noii linii către cartierul Vitrometan! Cum se desprîmăvărează se va trece la asfaltarea Șoselei Sibiului, iar I.A.C.M. va finaliza stația de întreținere și reparare a troleibuzelor.

Romsilva

Fostul Inspectorat silvic al județului nostru aparține, acum, Regiei autonome Romsilva, fiind o filială a acesteia care administrează fondul forestier din județul Sibiu. Să le urăm „pădurarilor” succese.

Omul sfințește locul și comerciantul unitatea

Pe tînăra familie Maria și Liviu Ilie Salontî o cunosc de ani de zile. De pe vremea cînd soții au intrat în turismul sibiian (la cabana Valea Oltului) cu unicul lor gînd „să facă meserie”. Și au făcut, pentru că au avut de la cine învăța. Mentorul lor a fost unul dintre cei mai buni organizatori și întreprinzători ai turismului sibiian, domnul Liviu Salontî.

Împreună cu un personal format din 20 de oameni, noii responsabili au preluat cabana Miercurea Băi cu credința că vor reuși să facă din acest nume un renume. Și nu vrem să exagerăm deloc, dar se pare că au reușit. O spun clienții statornici care vin aici tocmai de la Sibiu, de la Sebeș, din Alba, ca să nu mai vorbim de cei din Miercurea.

Responsabili Maria și Liviu Salontî au venit la Cabana Miercurea Băi să facă treabă. Și au făcut. Au asfaltat drumul de acces, au igienizat saloanele, bucătăria, magazinele și anexele sanitare, au mărît și acoperit terasa (care are acum 40 de

locuri). Au investit și pasiv și suflet, și timp și bani, și pricepere și curaj. Deși pare incredibil, precizez că curățenia de aici (dar absolut peste tot) n-am întîlnit-o la nici unul din restaurantele cu pretenții ale Sibiului. Credem că nu este lipsit de importanță faptul că, în 1990,

CABANA MIERCUREA BĂI

unitatea și-a depășit planul cu câteva milioane bune. De asemenea, în luna ianuarie 1991 volumul desfacerilor a fost mai mare cu peste 950 000 lei față de plan. Zilnic pot fi servite aici — într-o ambianță plăcută, care înseamnă eleganță, intimitate, solicitudine, bună servire — 3 feluri de ciorbă (de burtă, văcuță, perișoare, ori fasole boabe) și 9 preparate calde (cotlet de porc, mici, creier, ficat, fudului, crenvurști, pui, mușchi de vită, ficăței de pasăre), precum și o gamă variată de gustări reci.

Barmanul Marius Bodea are la vedere (în permanen-

ță) 5 sortimente de vin, bere românească și străină, whisky, coniac, gin, martini, cinzano, vodcă, bitter, lichior, coca-cola, brîncor, apă minerală.

Ospătării Augustin Popa, Ilie Preda, Florin Bungărzan, Emil Gherman, Ion Lomnășan și Gheorghe Apostol servesc într-o manieră stilată (care înseamnă în primul rînd bun simț și respect față de client) consumatorii aflați în braserie și cele două saloane (cu o capacitate totală de 120 locuri).

Propunerile responsabililor Maria și Liviu Ilie Salontî de modernizare și reamenajare a Cabanei Miercurea Sibiului s-au bucurat de tot sprijinul necesar din partea compartimentului tehnic al Societății Comerciale „Cibinul” S.A., urmînd ca la deschiderea sezonului estival 1991 să fie date în folosință o linie expres pentru oamnenii veniți la tratament în Băile Miercurea, un camping cu 60 de locuri, precum și cele două bazine dotate cu 16 cabine.

Ioan VIDRIGHIN
Foto: Fred NUȘ

9,00
10,00
10,15
lei.
mieră
meni
12,00
că. 1
zin.
tăți.
tar și
Pro
15,20
15,50
no-E
Muzi
16,15
16,55
cotro?
popul
rum.
tor.
Ludo
19,00
dere.
ția. I
nimat
lități.
Parla
Ro
„Păst
(Angl
pe t
1. 22
cunoa
Dosar
23,25
tualit
Music
SIB
„Kara
9; 11
și 19.
Art
face
le 9;
și 19.
Tim
„Ghea
rele
și 19,
15 „A
ME
gresul
știri”,
14; 1
Cen
muța
9. 11;
19.
I. I
„Noro
10; 15
CISI
roana
le 11;
AGI
ta”, o
DUM
„Calva
lozzi”.
și 19,
La Po
întîln
In
nilor
ganiza
ricul
in bil
munal
6.02.a.c
la Po
are le
a citi
tecii
cu dr.
vei, d
Grecu,
tic A
lescu
lae Ga
me
(Meteo
viciu,
Iuliu
Pentru
preved
ce. Ce
mult e
porar
peratur
—9 la
maxime
grad.
soară
cm, iar
102 cm

Campania Mondială pentru Protecția Victimelor de Război

Ce acțiuni și manifestări mai importante vor fi organizate în acest an, pe mapamond, în cadrul acestei Campanii?

Toate cele 146 Societăți Naționale de Cruce Roșie și Semilună Roșie vor organiza serii de manifestări destinate sensibilizării opiniei publice în legătură cu soarta victimelor de război, manifestări ce vor fi relevate de mass-media.

De menționat că Universitatea din Uppsala a întocmit un Raport intitulat „Victimele conflictelor”, iar APELUL lansat guvernelor, combatanților și marelui public în scopul „Luminării Intelectuale” ce învâluie încă victimele de război a primit, deja, semnăturile primilor miniștri, membrilor familiilor regale, scriitorilor, intelectualilor, laureaților premiului Nobel, precum și ale unor mari personalități naționale și internaționale.

Este important de știut că, în mesajul de susținere pe care l-a adresat promotorilor Campaniei, d-l Perez de Cuellar, secretarul general al Națiunilor Unite, a declarat că: „Viziunea umanitară a lui Henry Dunant a introdus o nouă dimensiune în diferitele maniere de a înțelege tragedia războiului și a reacționa în fața acestuia. Imi aduc omagiul milioanele de voluntari ai Crucii Roșii și Semilunii Roșii care, zi de zi, peste tot în lume, se străduiesc să amelioreze situația tuturor ființelor umane, ale căror țări sînt sfîșiate de lupte sau de catastrofe naturale. Lansarea acestui Campanii este o inițiativă care onorează Mișca-

rea Internațională a Crucii Roșii și Semilunii Roșii”.

Semnalam faptul că raportul „Victimele conflictelor”, întocmit de Departamentul de corectări privind pacea și conflictele din cadrul Universității Uppsala — Suedia, pentru actuala Campanie, examinează, în detaliu, cele 36 de conflicte principale, active, din perioada 1988—1989. Iată doar câteva date de sinteză:

■ În urma acestor conflicte, cel puțin 5 milioane de persoane au fost ucise și cel puțin 32 de milioane de persoane au fost rănite, intensificate, îndepărtate din propriile lor țări sau constrînse a fugi în străinătate;

■ Din cele 36 de conflicte, numai 5 au fost conflicte între state;

■ În prezent, există aproximativ 200 000 de „copii soldați”, sub vârsta de 15 ani;

■ Civili sînt, în mod special, vulnerabili în cazul conflictelor armate interne, întrucît nu există o „linie de front” precisă între beligeranți;

■ Armele moderne, ale căror ținte nu sînt „un militar

dușman” cum ar fi, de pildă, minele și rachetele fără țintă precisă, reprezintă pericole grave pentru civili. Mii de persoane, rănite de exploziile unor mine rămase din timpul ostilităților, rămîn infirme tot restul vieții;

■ Arme din ce în ce mai multe și mai sofisticate, cu mare putere de distrugere, sînt frecvent exportate în lumea a treia.

Mesajul pe care Campania dorește să-l transmită guvernelor tuturor combatanților, precum și tuturor oamenilor bine intenționați din lumea întreagă este clar:

■ „DREPTUL INTERNAȚIONAL UMANITAR TREBUIE RESPECTAT!”

■ AJUTAȚI CRUCEA ROȘIE ȘI SEMILUNA ROȘIE SĂ VINĂ ÎN AJUTORUL TUTUROR VICTIMELOR DE RĂZBOI!”

În încheiere, mai consemnăm că data de 8 Mai 1991 — Ziua Internațională a Crucii Roșii — va constitui punctul culminant al acestei Campanii, prin realizarea, în întreaga lume, a unui „Lanț al lumii”, avînd ca generic deviza „LUMINAȚI ÎNȚERICUL!”

Marginalii la Raportul Prefecturii

(urmare din pag. 1)

rarea comenzilor, făcute încă din 1988, de întreprinderea „Autobuzul”, care, însă, și-a achitat doar parțial comenzile, respectiv din 40 troleibuz solicitate au trimis doar 7... În prezent, prețul unui troleibuz a crescut de 3 ori! Cu toate acestea, ele vor fi achiziționate. Prefectura ține să facă cunoscut sibienilor că a convenit, cu Regia Autonomă de Transport Călători, să se revină la prețurile stabilite anterior liberalizării acestora, o cotă parte din diferența de preț a biletului urmînd a fi subvenționată de Prefectura.

■ În legătură cu dinamizarea comerțului — Delegații sibieni sînt angrenați în operațiunea de contractări pentru produsele din balanță, iar pentru celelalte, urmează a-și începe activitatea voiajorii comerciale, care vor fi remunerați procentual, în funcție de cantitatea, calitatea și diversitatea produselor ce le vor aduce pentru desfacere în orașele și satele județului. Prefectura a solicitat Guvernului, ministerelor și departamentelor urgentarea organizării societăților comerciale, numirea consilierilor de administrație, astfel încît acestea să-și intre în atribuții și să producă bunuri de consum, potrivit cererii pieței. În prezent, în industrie, nu se lucrează corespunzător, iar județul are un buget slab, pentru că principalele surse de constituire a acestuia sînt impozitul pe circulația mărfurilor și impozitul pe salarii. Or, acestea fiind mici, și bugetul este mic, ceea ce reduce considerabil posibilitățile Prefecturii de a subvenționa unele activități de dinamizare a activității comerciale. Guvernul a stabilit data de 15 februarie a.c. ca termen scadent pentru numirea consilierilor de administrație ale societăților comerciale.

■ În legătură cu Inspectoratul Județean pentru Handicapați — Prefectura a cerut ca, sub jurisdicția acestuia, să fie înființate două stații de tratament și recuperare pentru handicapați. În principal, acesta a fost „pachetul” de propuneri și cereri prezentate de Prefectura județului Sibiu Guvernului. Atribuiri de administrație locală, cetățenii speră că angajamentele Cabinetului Roman să nu rămînă doar simple declarații de bună intenție. Date fiind dificultățile reale prin care trece țara, este recomandabil, totuși, un optimism ponderat...

tui inspectorat, să fie incluse și școlile ajutoare. În prezent, există o dispută între Secretariatul General al Guvernului și Ministerul Învățămîntului și Științei, care, se speră, nu va degenera în detrimentul acestei categorii de asistați sociali. Se au în vedere copiii din școlile din Turnu Roșu și Orlat care, neavînd părinți, sînt, totuși, o categorie de handicapați...

■ În legătură cu gardienii publici — Prefectura a cerut Guvernului să urgenteze legea cu privire la înființarea gardienilor publici, subordonați Prefecturilor și Primăriilor, aceștia urmînd a contribui nemijlocit la întărirea ordinii și disciplinei cetățenești pe teritoriul localităților și, implicit, la asigurarea securității persoanei, vizavi de creșterea considerabilă a stării infracționale. În acest scop, se impune dinamizarea neconținută a intervenției prompte și benefice a opiniei publice, ca factor primordial de atenuare și chiar eliminare a focarelor de conflict.

■ În legătură cu pășunile — Prefectura a făcut Guvernului o propunere, însușită integral de acesta, respectiv: în afară de taxele de pășunat, care urmează a fi stabilite la valoarea lor reală, de către administrația județului, executivul să reglementeze subvenționarea fondurilor necesare amenajării acestora, de către stat, pe o perioadă de 1—2 ani, interval în care beneficiarul va acționa, cu forțe și mijloace proprii, pentru îmbunătățirea potențialului de furajare a respectivelor pășuni. Acceptînd această propunere, Guvernul a comunicat Prefecturii că a suplimentat aceste fonduri cu circa 25 milioane lei, urmînd ca acestea să fie folosite, în teritoriul, prin întreprinderile specializate. Se cuvine a menționa că, pentru eliminarea unor nemulțumiri demult existente, Prefectura a hotărît ca acordarea pășunilor, inclusiv a celor montane, să se facă prin scoaterea lor la licitație, operațiune ce va fi declansată în jurul datei de 1 martie a.c.

■ În legătură cu Inspectoratul Județean pentru Handicapați — Prefectura a cerut ca, sub jurisdicția acestuia, să fie înființate două stații de tratament și recuperare pentru handicapați. În principal, acesta a fost „pachetul” de propuneri și cereri prezentate de Prefectura județului Sibiu Guvernului. Atribuiri de administrație locală, cetățenii speră că angajamentele Cabinetului Roman să nu rămînă doar simple declarații de bună intenție. Date fiind dificultățile reale prin care trece țara, este recomandabil, totuși, un optimism ponderat...

Precizări de la R.C.M. Sibiu

Ne-a vizitat ieri la redacție domnul Ilie Hanea, manager specialist la I.I.R.U.G. Sibiu, cu domiciliul în Tălmaciu. Domnia sa ni s-a plîns de faptul că începînd cu data de 5 februarie a fost suspendată cursa de călători 2482/2481 pe ruta Sibiu — Turnu Roșu și că, în

această situație, majoritatea abonaților (elevi, angajați la diverse întreprinderi sibiene, călători ocazionali) sînt obligați să se scoale la 5 dimineața pentru a ajunge în Sibiu cu singura cursă G.F.R. care le-a mai rămas.

Adresîndu-ne Regulatorului de Circulație și Mișcare Sibiu sîntem în măsură să facem următoarele precizări primite de la domnul Mircea Boeriu, șef schimb: „În urma intervenției mele personale făcute la conducerea Regionalei C.F.R. Brașov, cursa 2482/2481 circula normal, conform graficului orar. Numai restul curselor — 2483, 2484, 2485, 2486 — care transportau majoritatea abonaților pentru întreprinderea „Furul Roșu” Tălmaciu vor rămîne suspendate pentru perioada 5—17 februarie (inclusiv), conform Adresei 535/4 februarie înaintate de conducerea întreprinderii respective către R.C.M. Sibiu” (I. V.).

Evenimentele din 13-15 iunie

(urmare din pag. 1)

re a circulat pe ruta Slatina — București în ziua de 14 iunie 1990. Pentru trenul plecat din stația Motru, documentul nu indică plătitorul sumei de 91 500 lei.

După ce s-a discutat numeroase date, documentul conchide că diversitatea zonelor geografice din care numeroase grupuri de cetățeni au sosit în Capitală, diversitatea apartenenței lor socio-profesionale și diversitatea coloraturii politice a membrilor unor Consilii Provizorii de Uniune Națională Județene (reprezentanți ai F.S.N., P.N.L., P.N.T.-c.d. etc.) care au semnat actele de deplasare exprimă elocvent o îngrijorare unanimă față de destinul structurilor statului democratic în curs de constituire după alegerile libere de la 20 mai și îl ilustrează rapiditatea cu care reacția spontană a populației a îmbrăcat o formă organizată.

Fără a abunda în asemenea date, „Opinia separată” se mărginește la a-i cita pe președintele Ion Iliescu și senatorul Gelu Voican Voiculescu, după care în Capitală s-ar fi deplasat 20 000, respectiv cea 12—15 000 de mineri și alți cetățeni.

Dintre amănunțete interesante pe care le consemnează acest document extragem următoarele:

La cererea F.S.N. Galați, consilierul primului ministru, Adrian Sirbu, secretar de stat în guvern ar fi intervenit pe lângă ministrul transporturilor, Corneliu Burada, pentru formarea unui tren special.

În stația Petroșani, unii mineri au amenințat că dinamitează stația dacă se refuză formarea garniturilor de tren.

În versiunea minorității, regulamentul în vigoare al Căilor Ferate a fost încălcat în 5 din articolele sale, în cea a majorității doar într-unul singur.

Aprobările pentru formarea garniturilor s-au obținut prin telefonograme. Versiunea minorității citează un astfel de document: „R.C.C. Timișoara, nr. 52, 13.VI.1990, nr. 95, în urma cererii C.M.V.Z. a C.P.U.N. Petroșani, rugăm aprobați introducerea în circulație a trenurilor 242/II cu plecare ora 20,45, 242/II cu plecare ora 21,04, ambele din Petroșani la București Nord, conform Decret Prezidențial, pentru transportul a 4 000 de mineri în vederea restabilirii ordinii în Capitală. Taxele la stația Petroșani, Director exploatare ing. Vlad Ovidiu”.

Versiunea majorității negă existența unui „decret prezidențial” la care a făcut referire revista „Epoca” în numărul său din 30—31 ianuarie 1991. Noțiunea de „decret prezidențial” a fost introdusă în telefonograma nr. 502 din 13 iunie 1990 de către Valentin Mindruță, șeful R.C.M. pe schimb, stația C.F.R. Petroșani din inițiativă proprie pentru a conferi mai multă greutate solicitării de a se obține garniturile de vagon care să se deplaseze la București.

În continuare, „Opinia opoziției” analizează discursurile „incitatoare” ale președintelui Iliescu, ajungînd la concluzia că „îndemnul dat minerilor într-un moment în care situația era complet stăpînită de forțele de ordine (în loc ca minerii să fie trimiși înapoi), a constituit o incitare la agresiune, deci una din cele mai grave greșeli săvîrșite de președinte în aceste evenimente”.

Este analizat, de asemenea, comunicatul guvernului transmis prin ROMPRES la ora 10,04 în ziua de 14 iunie pentru a se aprecia că apelul său nu a evitat, ci, dimpotrivă, a provocat „dezordinea de mari proporții” din zilele de 14—15 iunie.

(continuare în numărul viitor)

(urmare din pag. 1)

Soluția de moment rămîne, pe lângă economisirea drastică, săparea de puturi. La orice preț de cost. Tocmai de aceea salutăm inițiativa ing. Constantin Ilioniu, subprefect, de a invita trei firme specializate pentru efectuarea de foraje. „Sfînta” noastră birocrație își face, însă, sințită prezența și aici. Se cer tot felul de avize și aprobări, iar timpul trece. Cu stupoare aflăm că după ce devizul de execuție a lucrării „Alimentare cu apă Sadu — Sibiu” a fost executat, Direcția O.G.A. (Vilcea) solicită schimbarea soluției de captare. Or, lucrarea trebuie să înceapă cit mai cîrînd.

Economisirea reprezintă, firesc, o altă sursă. Ne-a dovedit-o Societatea de morărit care a redus substanțial consumul de apă la curățirea de impurități a grîului, fără a înrăutăți calitatea pîinii și așa cam precară. Pentru a mai argumenta viabilitatea soluției săpării unor puturi, vom mai oferi două exemple. Prin anii 1960, Fabrica de bere își asigura necesarul de apă dintr-un puț aflat în Lunca Bungardului care asigură un debit de 100 l/s. Acum acest puț nu mai funcționează. Dacă în această situație de criză a apei, s-ar pune problema închiderii acestei unități, cea mai mare consumatoare de apă din

municipiu (12 la sută), credem că specialiștii acesteia s-ar trezi la realitate și l-ar repune în funcțiune.

Așa cum arătam, s-a mai făcut cite ceva. Specialiștii de la I.P.A. Sibiu vor asigura funcționarea centralei termice de zonă care alimentează întreaga zonă Est a Sibului cu energie termică, folosind apa extrasă din pu-

te posibil — pe conductele de apă caldă pentru a putea beneficia și locatarii de la etajele superioare.

Recapitulînd, în această stare de criză, nu avem decît două soluții de moment: economisirea la singa a fiecărei picături de apă și să acționăm, măcar acum în ceasul al 12-lea pentru forarea de puturi care să suplimenteze debitul de apă. Iar în rest, Primăria și Prefectura să acționeze cit mai urgent pentru începerea lucrărilor la conducta Sadu-Sibiu, întreprinderile sibiene fiind dispuse să dea o mîna de ajutor la realizarea ei. Oricum, problema apei va rămîne în continuare în atenția noastră urmînd să vă informăm permanent asupra evoluției ei.

Nota redacției: Într-un articol recent, pledam pentru necesitatea furnizării apei între anumite ore, la o presiune suficientă pentru a permite locatarilor de la etajele superioare ale blocurilor să-și refacă rezervele. Iată, se pare, că am fost înțeleși: vineri și luni, în Hipodrom I și II, a curs timp de aproape o oră apă rece și la ultimul etaj al blocurilor cu 4 etaje. Rămîne ca Primăria și I.J.G.C.L. să ne comunice programul exact de furnizare a apei potabile (inclusiv sîmbăta și duminica) scutind locatarii de a sta mereu la pîndă.

Obsesia apei

țurile forate în Lunca Sibului.

Soluționarea problemei apei implică, însă, și o serie de alte măsuri.

Le vom consemna succint: ■ întreprinderile mari să preia revizuirea și repararea instalațiilor sanitare și de încălzire de la o serie de instituții (spitale, școli), cit și din căminele muncitorești; ■ revitalizarea tuturor finținilor din județ; ■ participarea unităților din municipiu la realizarea conductei Sadu — Sibiu; ■ procurarea de cisterne pentru transportul apei; ■ îmbunătățirea calității lucrărilor din sistemul de transport al apei și formarea de echipe de instalatori care să execute lucrări de remediere și reparare a instalațiilor sanitare în locuințele cetățenilor; ■ livrarea apei — acolo unde es-

Mica publicitate

VINZARI-CUMPARARI

- Vind videorecorder Akay-Multisistem, nou. Telefon 4 35 33. (1735)
- Vind casă, curte și grădină, zona Lazaret. Telefon 2 55 60. (1776)
- Vind inscriere Dacia cu ridicare imediată, telefon 2 22 09, după ora 16. (1777)
- C.A.P. Păuca vinde fin, borceag, sfeclă furajeră. (1265)
- Vind televizor color, diagonală 63 și video. Str. M. Kogălniceanu 62. (1762)
- Vind Citroen CX Athena, stare foarte bună, gri metalizat, Sibiu, str. Eschil 40 (Terezian), după ora 16. (1761)
- Vind televizor color, diagonală 67 cm. cu plata în lei sau valută. Telefon 1 68 68. (1784)
- Vind 30 oi țigai. Telefon 1 44 87. (1795)
- Vind Opel Kadett-C, stare foarte bună și curele distribuție Pirelli. Telefon 2 02 90. (1819)
- Vind convenabil: sintetizator ROLAND JX 8 P, orgă electronică ELKA X 55 P, haină (sahariană), blue-jeans, Sibiu, telefon 3 58 85. (1820)
- Vind televizor color „Philips” și carburator Audi 100. Telefon 1 52 25. (1825)
- Vind Player FUNAL, preț convenabil. Telefon 9 01 53, orele 17-20. (1826)
- Vind o pereche verighete aur — lei sau valută —, și cărucior sport import nou (lei). Telefon 1 20 97. (1836)
- Vind televizor „Electra” Terezian, bloc 64, ap. 24, după ora 16. (1855)
- Vind 4 cini: 2 ciobănești, 2 de întors oi, Slimnic, str. După celate nr. 113, Tărchilă Ioan. (1854)
- Vind ladă frigorifică, capacitate 280 litri, numai în valută. Adresa — str. Bilea, bloc 4, scara C, etaj III, ap. 41, Sibiu, după ora 16. (1856)
- Vind urgent Opel Record Break 200, an fabricație 1983. Telefon 1 26 38, după ora 18. (1860)
- Vind baterie nouă de 45 și 66 Amperi. Telefon 4 43 04, după ora 16. (1862)
- Vind remorcă autoturism. Telefon 2 42 48. (1843)
- Vind Dacia 1300 (1983) 49 000 km, prefer valută. Telefon 1 78 60. (1866)
- Vind cutie viteză Dacia 1300. Telefon 1 65 84, zilnic, 16-18. (1869)
- Vind Oltcit Club, fabricație 1985 — 38 000 km, piese franceze, DATSUN-NISAN — fabricație 1980 — original, Volkswagen Passat Combi fabricație 1978, Opel Record fabricație 1977 cu motor Diesel nou; Dacia 1300 — fabricație 1975; Opel Record — fabricație 1980 — original; Lada 1500 — fabricație 1981 RK motor. Telefoane 3 39 77, 4 64 90. (1876)
- Cumpăr obiective vechi de ornament din sticlă, bronz, tablouri pe lemn, pe plină, mobilă: cu intarsii și ornamente, Biedermeyer, obiecte de podoba, păpuși și bebeluși din porțelan. Telefon 4 76 45, orele 18-21. (1708)

Cumpăr obiecte vechi: păpuși și bebeluși din porțelan sau celuloid, jucării din tablă, medalii, gramofon, atlas ante 1800. Telefon 3 45 17 — seara. (1483)

● Vind inscriere Dacia 1310, noiembrie 1989. Informații telefon 2 74 98. (1759)

● Vind inscriere Dacia din anul 1987. Informații comuna Blăjeș, familia ing. Mărginean, telefon 107.

OFERTĂ DE SERVICIU

● Moară de ciocane, str. Săcel nr. 14, telefon 7 30 31. (1773)

SCHIMBURI DE LOCUINTE

● Schimb casă 3 camere, pivniță, magazie, 350 m.p. teren, Tiglari, cu similar sau mai mic, central. Telefon 3 98 54. (1864)

● Schimb apartament 2 camere. Dorec apartament 2 camere confort 1. Relații: telefon 3 53 55, Sibiu. Recompensă 15 000 lei. (1846)

● Schimb apartament 2 camere decomandate, cartier Valea Aurie cu similar Gara Mică. Telefon 1 40 24, orele 18-22. (1819)

● Schimb casă particulară cu apartament, zona Gară — Terezian. Telefon 1 60 29, Sibiu. (1821)

● Schimb apartament proprietate, 2 camere, Hipodrom I, cu similar sau cu cameră, bucatărie, baie și cămară. Telefon 2 51 76, orele 14-20. (1829)

MEDITAȚII

● Sinteze geografice și economice politice admittere facultate — oferă Universitatea prin corespondență. Telefoanele 84 54 21; 22 40 87. (1760)

DIVERSE

● Transport persoane în R.F.G. Telefon 3 06 65. (1651)

● Ofer televizor „Sirius 200” cu modul video plus diferență, contra inscriere televizor color până la nr. 1250. Telefon 3 95 87. (1754)

● Transport persoane în Germania — Nürnberg — Stuttgart. Telefon 1 20 02. (1718)

● F. REISEN transportă persoane în Germania cu autocarul, preț 70 DM + 1500 lei. Telefon 4 92 46. (1637)

König Reisen efectuează săptămânal transport de persoane în Germania. Informații telefon 1 72 68. (253+254)

● Cizme și pantofi piele noi, 42, contra televizor. Telefon 7 47 77. (1670)

ANIVERSĂRI

Cu ocazia împlinirii a 20 de ani de căsătorie a scumpulor noștri părinți AURICA și IOAN LOLOIU le dorim multă sănătate, fericire și tradiționalul „La mulți ani!” Copiii Florentina și Nicușor (1787)

DECESE

Sintem alături de maestrul Liviu Stanciu la marea durere pricinuită de decesul soarelui său.

Sincere condoleanțe familiei îndoliate.

Colectivul Atelierului H.P.1 — Balanș II (1798)

Cu regret anunțăm dispariția din viață, a scumpului nostru soț, tată, soț și bunic

SIMION TĂRCHILĂ

— 73 ani —

Immormintarea — joi, 7 februarie, ora 12, în Ilimbav. Soția, copiii, ginerii și nepoții (1837)

CLUBUL INDEPENDENȚA SIBIU

ANUNȚĂ deschiderea, începând cu data de 15 aprilie 1991, a următoarelor cercuri, cu o durată de 6 luni:

- dactilografie și secretariat
- stenografie
- croitorie
- bucătari-cofetari (teoretic și practic)
- desen tehnic
- acordeon
- chitară
- depanare radio și televizoare (alb-negru și color)
- limba germană
- Esperanto — limbă internațională
- limba franceză
- limba engleză

Cursurile se pot frecventa concomitent la mai multe cercuri. La terminare, în urma examenului cursanții primesc ADEVERINȚĂ DE ABSOLVIRE.

Înscrieri și relații la biblioteca clubului INDEPENDENȚA din Sibiu, Bulevardul Spitalului (sala cercuri — intrare prin parcare din fața spitalului nou) între orele 8-12 și 15-18 sau la telefon 3 29 13, până la data de 15 aprilie 1991. (95)

Cu adîncă durere anunțăm moartea fulgerătoare a dragii noastre mame, bunici și soacre

CECILIA ANDRIESCU — pensionată de la „13 Decembrie” — Immormintarea — joi, 7 februarie 1991, ora 13. Copiii, nepoții și sora (1800)

Regretăm moartea năprasnică a vecinei noastre

CECILIA ANDRIESCU Sincere condoleanțe. Locatarii blocului 15 — Terezian (1816)

Lacrimi și durere pentru tot restul vieții prin plecarea în veșnicie a dragului meu soț

IOSIF BĂNCEU (79 ani) Immormintarea — joi, 7 februarie 1991, în satul Sebeșu de Jos. (1779) Soția

A plecat dintre noi, lăsându-ne un gol în inimi, dragul nostru tată

IOSIF BĂNCEU Acum în ceasul despărțirii lacrimile noastre îți vor păstra neștearsă amintirea chipului dumitale.

Fieca Mioara, ginerele Ghiță, fiul Puiu și sora Octavia (1779)

Neștearsă amintire dragului nostru bunic și străbunic

IOSIF BĂNCEU Nu te vom uita niciodată. Mircea, Liliana, Gigel, Oara, Adriana, Luminița, Cristi și Alexandru (1779)

Sintem alături de colega noastră Mioara Bobircă în clipele tristei despărțiri de tatăl său și transmitem sincere condoleanțe familiei îndoliate.

Colectivul stomatologie — Policlinica de copii (1808)

Ziua de 31 ianuarie o să fie pentru noi zi de îndoit doliu prin trecerea la cele veșnice a celei ce a fost modestă și buna preoteasă

MARIA BICHȘ — din Broșteni — plecată dintre noi la numai 53 ani.

Mulțumim din suflet tuturor celor care, într-un fel sau altul, au fost alături de noi, împărțind durerea noastră.

Dumnezeu s-o ierte! Soțul: Preotul Vasile, fiica Aurica, ginerele Ioan și nepoțelul Bogdan (1782)

ÎNTEPRINDEREA DE MORĂRIT ȘI PANIFICAȚIE SIBIU

VINDE LA LICITAȚIE, în data de 12.02.1991, ora 10, la sediul întreprinderii, mijlocul de transport auto

● AUTOBENĂ DAC 31-SB-2160, propus la casare. (158)

GRUPUL ȘCOLAR AGRICOL

ANGAJEAZĂ:

- fochiști pentru încălzire centrală
- muncitori întreținere instalații sanitare
- îngrijitoare curățenie

Informații suplimentare la telefon 1 36 81 — str. Banatului 2, Sibiu. (159)

GRUPUL ȘCOLAR DE INDUSTRIE ALIMENTARĂ SIBIU, str. Postăvarilor nr. 18,

ANGAJEAZĂ DE URGENȚĂ următoarele categorii de personal:

- un tehnician radio-TV (prin concurs)
- un tehnician industrie alimentară (prin concurs)
- doi supraveghetori de noapte (bărbați)
- administrator (prin concurs)
- îngrijitoare

Concursul va avea loc în data de 11.02.1991. (160)

COMPA — S.A. (I.P.A. SIBIU)

ANUNȚĂ pe cei interesați că prin Unitatea III Cisnădie, EXECUTĂ REPARAȚII CAPITALE, CURENTE SAU DE ORICE NATURĂ PENTRU REMORCI AUTO ȘI AGRICOLE. De asemenea, execută confecții metalice pe bază de comandă fermă atât pentru instituții, întreprinderi cit și pentru persoane particulare. (155)

SOCIETATEA COMERCIALĂ „IZCON” S.A. BRAȘOV — fost A.L.S.T. — Brașov —

EXECUTĂ pe bază de comandă și contract pentru agenți economici și pentru populație, din țară sau străinătate:

- izolații hidrofuge
- izolații termice
- închideri cu tablă, rompan, tablă cutată, PAS azbociment
- izolații fonice
- izolații frigorifice
- protecții anticorozive, pardoseli și plașe din gresie și faianță
- torcretăr și etanșări
- tinichigerie de construcții și instalații

Pentru aceste lucrări se asigură consulting și proiectare.

Informații la sediul societății din Brașov, str. Zizinului, nr. 73 B, telefon 2 69 33, telex 6 12 16 sau la filiala din Sibiu, telefon 924/3 08 66. (156)

ICEMENERG — SUBUNITATEA SIBIU, str. Ștefan cel Mare 195,

ORGANIZEAZĂ concurs pentru ocuparea postului de

● MAISTRU, specialitatea prelucrări prin așchiere

Informații suplimentare, la telefon 3 51 02/152. (157)